

hed har altid været opfattet som en socialt betonet hjælpeforanstaltning. I praksis graderes nedsættelsen derfor, således at arveafgiften efter et skøn tillades beregnet efter afgiftsklasse A, B eller C. Ved skønnet lægges der vægt på forholdets varighed, arvingens alder, arvens størrelse og arvingens økonomiske forhold i øvrigt.

Ad b). I svaret ad a) er det omtalt, at det efter „husstandsreglen“ kommer an på, om der har været et arbejdsgiver-arbejdstagerforhold mellem parterne, medens det efter reglen om økonomisk afhængighed kommer an på deres indbyrdes økonomiske forhold.

Det er derimod uden betydning, hvorledes det personlige forhold mellem de 2 personer har været. Hvor de foran omtalte betingelser er opfyldt, bevilges der derfor afgiftsnedsættelse uden hensyn til, om personerne var af samme eller forskelligt køn, eller til de omstændigheder vedrørende det personlige eller følelsesmæssige forhold imellem dem, der blev nævnt under 1. behandling af lovforslaget. Den slags forhold er altså ikke en hindring for afgiftsnedsættelse; men de kan heller ikke medføre, at nedsættelse bevilges, når de sædvanlige betingelser ikke er opfyldt.

Hvis arvingen er arveladerens broder eller søster, skal arveafgiften beregnes efter afgiftsklasse B. Ved afgørelsen af, om der i medfør af § 3, stk. 5, kan gives tilladelse til beregning efter afgiftsklasse A, lægges der alene vægt på, om en ubeslægtet arving ville have fået tilladelse til beregning efter klasse A efter den foran omtalte praksis. Broderen eller søsteren får således ikke afgiftsnedsættelse, hvis en ubeslægtet arving kun kunne have fået tilladelse til beregning efter klasse B eller C.

Har arvingen (f. eks. som afdødes fætter) krav på beregning efter klasse C, bevilges på tilsvarende måde beregning efter klasse A eller B, såfremt en ubeslægtet arving kunne have fået tilladelse til beregning efter disse afgiftsklasser.

Det kan ikke anses for foreneligt med ordlyden af § 3, stk. 5, at bevilge afgiftsnedsættelse, når der ikke har foreligget et husstandsforhold eller et økonomisk afhængighedsforhold.

En udvidet dispensationsregel af den art,

der nævnes i spørgsmålet, vil medføre de samme afgrænsningsproblemer som nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. 8. Hvis den nødvendige afgrænsning ikke foretages i loven, vil det blot betyde, at finansministeren stilles over for problemet som dispensationsmyndighed. Det må derfor påregnes, at den udvidede dispensationsregel ville have højst uheldige administrative konsekvenser i form af usikkerhed i afgørelserne og meget omfattende undersøgelser i hver enkelt sag. Man må endvidere regne med, at antallet af dispensationsansøgninger ville stige væsentligt. En sådan udvikling ville modvirke de igangværende bestræbelser på at forenkle administrationen.

Som følge af det anførte er det ikke anset for muligt at udarbejde et anvendeligt udkast på det foreliggende grundlag.

Spørgsmål 10.

Udvalget anmoder om oplysninger til belysning af den almindelige prisudvikling siden fastsættelsen af grænsen for afgiftsfrihed for ægtefæller til 50.000 kr.

Svar.

Bestemmelsen om, at den arv, der tilfalder arveladerens ægtefælle, er fritaget for afgift, når arven ikke overstiger 50.000 kr., blev indføjet i lov om afgift af arv og gæve ved lov nr. 52 af 4. marts 1964, der trådte i kraft den 1. april 1964.

Til belysning af den almindelige prisudvikling siden bestemmelsens ikrafttræden kan oplyses, at det indeks vedrørende forbrugerpriser, som Danmarks Statistik beregner, fra 1964 til september 1969 er steget med 37,6 pct.

Vedrørende forslag til lov om ændring af landsskatteretsloven.

Spørgsmål 11.

a) Hvorledes er mulighederne for, at en sag, der behandles af landsskatteretten, kan afsluttes forligsmæssigt, altså uden kendelse, eventuelt allerede på et tidligt stadium af sagen?

b) Findes der oplysninger om, i hvilket omfang en sådan forligsmæssig afslutning af sager praktiseres?